

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 1999.
БРОЈ 661/99, ГОДИНА X

СЛУГЕ ОКУПАТОРА УКИДАЈУ РЕПУБЛИКУ СРПСКУ

Председник марионетске и издајничке владе Милорад Додик, злоупотребавајући просјорије кабинетна и печат председника Владе Републике Српске, упутио је неформално писмо Министарству унутрашњих послова и Телеком-у Републике Српске. У писму изражи да Министарство унутрашњих послова обустави вршење обезбеђења председника Републике Српске Николе Поплашена и да га деложира из просјорија Кабинета председника Републике. Од Телеком-а је затражио да председнику Републике искључи шелефоне. Милорад Додик је близу тренутка када ће моћи да оде свом претходстављеном Алији Изетибеговићу и да му поднесе рапорти следећег садржаја: "Мој задатак је извршен, Република Српска не постоји"!

Председник Републике Српске Никола Поплашен

Милорад Додик није легалан и легитиман председник Владе Републике Српске. Он се само тако представља и злоупотребљава ту функцију.

Његов мандат је престао након протеклих избора. Грађани Републике Српске су гласали против његове политике. Његово дрско, арогантно и похле-

пно понашање је мач са две оштрице. Мора му бити јасно да иза њега не стоји народ већ шачица политичких плаћеника који се не могу похвалити

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

патриотизмом као својом особином!

Милораду Додику, Биљани Плавшић, Живку Радишићу и осталим чини се да се као слуге окупатора више не морају крити и глумити пред народом.

Напросто, по њима, народ се више ништа и не пита па према томе његово мишљење и воља нису ни битни.

Њихови ставови и поступци јасно показују да се ради о болесним властољупцима који народ подређују личним интересима. Они су спремни да угуше демократију и онемогуће нормалан живот Србима у Републици Српској.

Током рата су радили против српског народа делећи га или су били отворено у служби

Радишић, да постане председник Владе Републике Српске. Подсећамо да тада високом представнику није било спорно то што се и у Београду може одлучивати о питањима битним за Републику Српску.

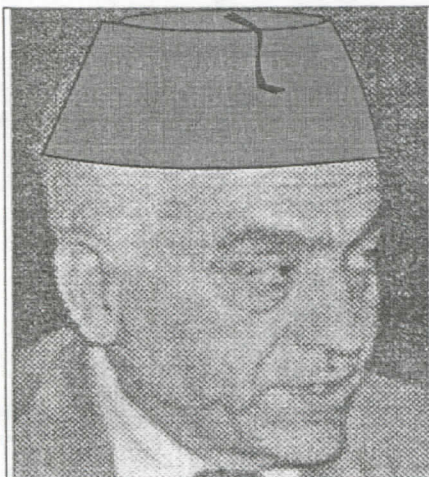
Додик је обећавао да ће спасити Брчко, обезбедити плате и пензије, политички ујединити Републику Српску и изборити се против криминала.

Српски радикали и Српска демократска странка ни тада му нису веровали. Изашли смо из сале у којој је он изабран у један час по ноћи и уз подршку муслиманских гласова који се у Републици Српској налазе као продужена рука ратног злочинца Алије Изетбеговића.

и у току и после рата Алија није успео да оствари ту замисао. После рата Додик је наставио његов посао.

Изетбеговић није хтео да Брчко буде у саставу Федерације Босне и Херцеговине. Његова је намера била да Брчко постане нуклеус унитарне Босне и Херцеговине и да буде директно подређено његовом Председништву. Додик је за њега обавио тај посао. Предао је Брчко.

Алија је, захваљујући Додику, успео да оствари и низ других политичких циљева. Један од најтрагичнијих је потписивање тзв. споразума о разграничењу са Хрватском чему је аплаудирао и Живко Радишић. Тако је непријатељ срп-

Одобрана јиројка за уништење Републике Српске и која би била јресрећна да у СР Југославији избије грађански рат

Фрање Туђмана и Алије Изетбеговића. После рата злоупотребили су процес демократизације и регистровали странке. Те странке данас представљају кључни фактор нестабилности и издаје Републике Српске.

Свако од нас би за Додика могао рећи да је лопов, криминалац, дезертер, издајник, организатор корупције, проституције и плаћених убистава. Војник у служби непријатеља српског народа који се као тројански коњ увукао у власт Републике Српске.

Додик је као пас цвилио молећи Слободана Милошевића и људе из његовог окружења, где је улазио и Живко

Тада се Додик отворено ставио у службу непријатеља Републике Српске. Све што је од тада урадио било је зло за српски народ и Републику Српску.

Додик - потурица већи од Алије

Додик служи Алији Изетбеговићу тако што ће завршити онај посао који Алија није могао. Алија Изетбеговић се борио и бори за унитарну Босну и Херцеговину као државу шеријатског права и исламске фундаменталистичке политике.

Захваљујући отпору и одбрани српског народа и пре

ског народа одлучивао о границама које су бранили и на којима су гинули српски војници.

Изетбеговићева намера је била да, ако већ ради каквог таквог српског отпора не може да сруши Дејтонски споразум, Републику Српску и њене институције учини безначајним. Захваљујући Додику, Радишићу, Ђокићу и Плавшићки, успео је у томе.

Влада Републике Српске сведена је на тај ниво да уместо да одлучује о питањима из области привреде и одбране Републике Српске, сада одлучује о томе до када ће кафане да раде. То не чини нити једна влада у свету. То је чин немоћи и оно што је остало у надле-

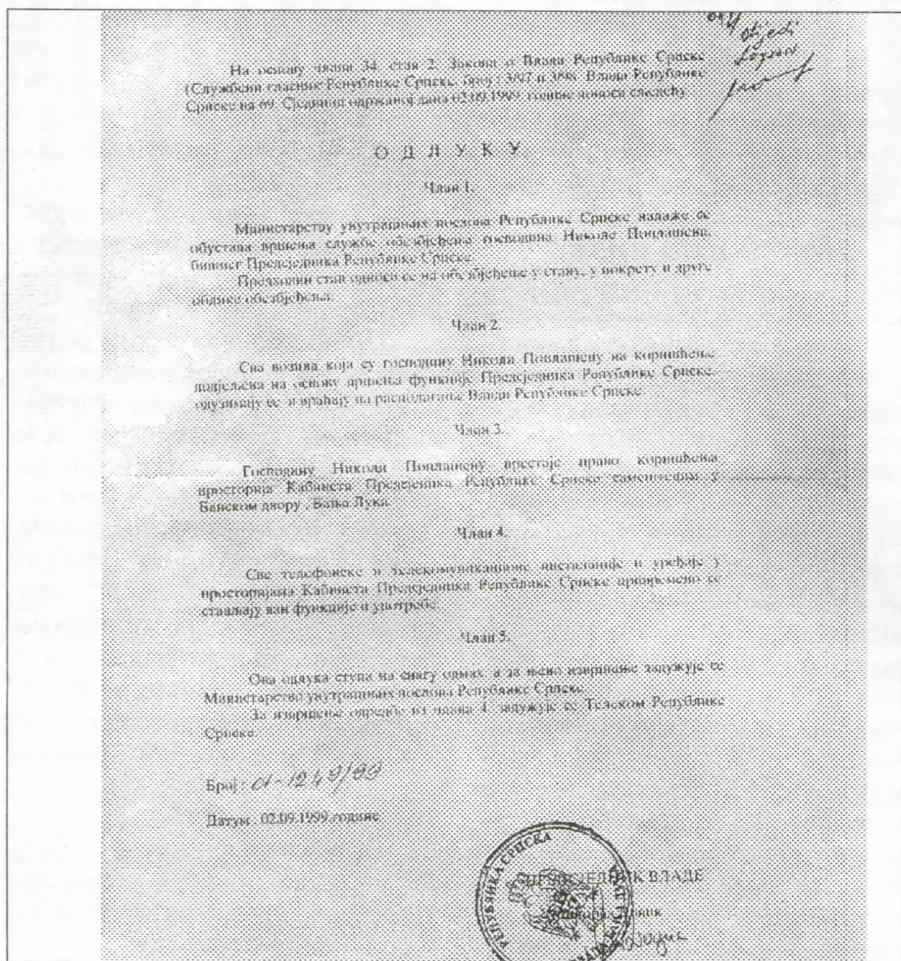
жности Владе Републике Српске.

Републике Српске он би, у жељи да очува своју власт, ојачао

пштина не може да се састане јер нема услова за то. Услови ће се стећи када коалиција "Слога" постигне договор са Странком демократске акције око њиховог уласка у владу. Нажалост, за Додика, Плавшићку и Радишића није спорно да ли ће СДА ући у владу. Они се заправо сада са СДА само погађају око броја министарских места.

Војска Републике Српске је остала без свог начелника Генералштаба, а председник Управног одбора Нафтне индустрије Републике Српске Живко Радишић је одлучио да Алији Изетбовићу повери функцију њеног врховног команданта. Ниједно од владиних министарстава не ради свој посао. Баве се пљачком и испуњавањем налога Алије Изетбеговића.

Додик је урадио све што је у супротности са намером да се сачува Република Српска. Тренутно је у току завршна пљачка у којој се немилице цистернама одвлачи нафта из рафинерије у Српском Броду и одвози у Федерацију БиХ.

Врхунац узурпације права и Устава: којија одлуке јаничара Милорада Додика

Поред тога, Додик очајнички покушава да сруши институцију председника Републике. Потпуно му је јасно да он никад неће бити председник Владе док се било ког Србина од сад па за сто година пита ко ће вршити ту функцију. Наивно је мислити да њега ова чињеница погађа због тога што он поседује огромну жељу за вршењем јавне функције. Напротив, њему влада Републике Српске не значи ништа или боље рећи ништа му не значи Република Српска. Функција му треба да би завршио посао уништења Републике Српске.

Додик и његови лопови у страху од краја мандата лешинаре по Републици Српској

Да је којим случајем Милораду Додику стало до

институције система и повећао стандард живота грађана.

Прво би урадио да би се могао ослонити на снажан и организован државни апарат који ефикасно извршава његова наређења и штити Републику Српску као предмет његовог интереса. Та заштита подразумевала би отпор према свим покретима на унутрашњоополитичкој сцени који воде разбијању Републике Српске. Такође би се радило и о заштити Републике Српске од спољних утицаја којима се жели онемогућити њено функционисање или се жели уништити.

Другу ствар би урадио да би заштитио грађане земље чију владу води и обезбедио лојалност таквој влади.

Додик је урадио све потпуно супротно. Данас не функционише ниједан државни орган нити институција. Ску-

Муке српског народа

Изетбеговић за Србе није увек био овако моћан. Ни у предратним временима када се са њим могло разговарати о каквој таквој сарадњи, његова моћ није ишла даље од могућности да га Срби саслушају. Током рата његову моћ најтеже су осетили затвореници његових логора смрти због којих ће као ратни злочинац кад тад морати одговарати српском народу. После рата Изетбеговић је био особа која је за Србе потпуно отписана. Данас, захваљујући Додику, Радишићу и Плавшићки, Изетбеговић на свом сарајевском канабеу одлучује ко ће бити министри Владе Републике Српске. И што је најгоре то се у Републици Српској слуша и спроводи.

Такозвана "демократска револуција" Биљане Плавшић

наступила је са паролама борбе против криминала. Данас Биљана Плавшић оправдава криминал и један је од босова подземља.

Питамо их зашто медији не објаве истину о Драгану Чичићу и његовим фантомским фирмама по Републици Српској којима је по Додиковом наговору дат банкарски кредит од око 15 милиона немачких марака. Та Чичићева предузећа, а ради се о "Змијање - пласт" из Бања Луке и "СМ - пласт" из Српског Санског Моста укупно имају 2.000 динара имовине. Поврх тога ради се о друштвима са ограниченом одговорношћу што значи да могу одговарати само до висине своје имовине за све преузете обавезе.

Новац који је путем кредита дат је добијен у кешу, што нас упућује на закључак да се ради о кредитним средствима неке од страних донација а којима је располагала кредиторска банка.

Брчко самлевено у "Бимекс-у"

Додик је са чувеним криминалцем Чичићем направио уговор и о тзв. докапитализацији месне индустрије у Брчком - "Бимекс". У овом мафијашком послу Чичић је наводно уложио три и по милиона марака. Свака рачуница показује да се ради о новцу добијеном из набројаних кредита. Уважавајући право банке да да кредит коме год хоће уколико има гаранцију да ће новац бити враћен, ми се питамо ко је гарант Драгану Чичићу. Према нашим информацијама ради се о Влади Републике Српске и она ће на себе преузети обавезу враћања дуга уколико то Чичић не буде могао да уради.

Све у свему потпуно крим-

иналан посао. Чичић је потплатио Додика како би од њега добио владину гаранцију. Ту се ради о миту и корупцији. Додик је присилио банку да да кредит и ту је у питању злоупотреба службеног положаја, а вероватно и уцена.

Народ има право да се брани

Нема те радио-телевизијске станице на свету или новина које било ком народу па ни појединцу могу објаснити или га убедити да је он толико неважан и мали и немоћан да му не треба слобода и право да одлучује о себи.

Милиони марака потрошених на афирмацију издајника из коалиције "Слога" узалуд су бачени. Србима након историјског искуства из вијека који пролази, усташких и муслиманских клања, окупација које су вршили болесни диктатори и унутрашњих издаја, не пада на памет да се играју са својом слободом. То што ће Додик или Радишић да потпишу уништење Републике Српске за српски народ не важи.

Исто тако не важи ни било какво наређење било ког светског моћника или његовог службеника у Босни и Херцеговини, на основу кога би Срби требали сами да развале Републику Српску.

Српски радикали и друге српске патриоте без трунке страха позивају све странке у Републици Српској и оне које су на власти и оне које су у опозицији да изађу на изборе. Само народ може да оцени ко води исправну политику. Пут којим иду Додик, Радишић и Плавшићка је кратак и ако дођу до краја надвладавајући вољу српског народа тај пут ће бити трагичан. Српски народ је један и то што унутар њега постоје странке не значи да

постоје два или више народа. Народ је један био и остао и када је трпио комунистичку диктатуру и када се подигао да одбрани властите животе и када је одлучио да кандидати-ма странака да могућност да остваре демократију. Исто тако биће један када буде кажњавао оне који су покушали да злоупотребе његову доброту и његово поверење.

Праведност српских радикала више од века нашој страни обезбеђује место у српској политици. Наш патриотизам и поштење нам дају право да наше гласаче гледао у очи не стидећи их се. Наша исправна политичка процена је наш кредит са којим се народу представљамо када му нудимо служење српских радикала у вршењу јавне функције. Нека се запитају ове мале странке зашто их је тако пуно било у српској историји и зашто су тако брзо нестајале.

Српски радикали остају у Републици Српској и истрајаће у борби за демократију, правду и бољи живот грађана.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ ПРОТИВ ЛОПОВА И ИЗДАЈНИКА

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног и одговорног уредника:
Јасмина Олујић

Техничко уређење и компјутерски прелом:
Емил Бели, Драган Перих

Лектор:
Зорка Јоксимовић

Председник издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета:
Петар Димовић

Штампа:
Штампарница "СРБИЈЕ"

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија",

Трг победе 3, 11 080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991 године.

Министарство за информисање Републике Србије 19. августа 1999. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10 за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

**ОДБРАНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
И ДЕМОКРАТИЈЕ ЈЕ ОДБРАНА
НАШЕ СЛОБОДЕ**